

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2014. július 10.*

„EUMSZ 102. cikk — Erőfölénnyel való visszaélés — A széles sávú internet-hozzáférés spanyol piacai — Árprés — EUMSZ 263. cikk — A jogszerűség vizsgálata — EUMSZ 261. cikk — Korlátlan felülvizsgálati jogkör — A Charta 47. cikke — A hatékony bírói jogvédelem elve — Korlátlan felülvizsgálat — A bíróság összege — Az arányosság elve — A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve”

A C-295/12. P. sz. ügyben,

a **Telefónica SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország]),

a **Telefónica de España SAU** (székhelye: Madrid),

(képviselik őket: F. González Díaz és B. Holles abogados)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2012. június 13-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **France Telecom España SA** (székhelye: Pozuelo de Alarcón [Spanyolország], képviselik: H. Brokelmann és M. Ganino abogados),

az **Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo)** (székhelye: Madrid, képviselik: L. Pineda Salido és I. Cámara Rubio abogados),

a **European Competitive Telecommunications Association** (székhelye: Wokingham [Egyesült Királyság], képviselik: A. Salerno és B. Cortese avvocati),

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E., A. Rosas, D. Šváby és C. Vajda (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. május 16-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának 2013. szeptember 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükben a Telefonica SA és a Telefonica de España SAU (a továbbiakban együttesen: fellebbezők) az Európai Unió Törvényszéke Telefonica és Telefonica de España kontra Bizottság ítéletének (T-336/07, EU:T:2012:172, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítélettel a Törvényszék elutasította a[z EK] 82. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2007. július 4-én hozott C(2007) 3196 végleges bizottsági határozat (COMP/38.784 – Wanadoo España kontra Telefonica ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetüket, valamint az e határozattal velük szemben kiszabott bírság összegének törlése vagy csökkentése iránti másodlagos kérelmüket.

Jogi háttér

A 17. rendelet

- 2 A jogsértés 2001 szeptemberétől 2006 decemberéig tartott. Márpedig 2004. május 1-jén a[z EK 81. és EK 82. cikk] végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendeletet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) hatályon kívül helyezte a[z EUMSZ 101. cikkben és EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.), és annak helyébe lépett.
- 3 Következésképpen a jelen ügy tényállására 2004. május 1-jéig a 17. rendelet volt alkalmazandó, ezen időponttól pedig az 1/2003 rendeletet kell alkalmazni. Meg kell azonban jegyezni, hogy az 1/2003 rendelet irányadó rendelkezései lényegében megegyeznek a 17. rendelet rendelkezéseivel.
- 4 A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A Bizottság határozattal 1000-tól 1 000 000 elszámolási egységig terjedő vagy annál nagyobb összegű bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy a vállalkozások társulásaira, de a bírság mértéke nem haladhatja meg a jogsértésben részt vevő egyes vállalkozások megelőző éves üzleti forgalmának 10%-át, ha a vállalkozások szándékosan vagy gondatlanságból:

- a) megsértik az [EK 81. cikk] (1) bekezdését vagy [az EK 82. cikket]; vagy

[...]

A bírság összegének megállapításakor a jogsértés súlyát és időtartamát is figyelembe kell venni.”

- 5 A 17. rendelet 17. cikke a következőket írta elő:

„A Bíróság korlátlan hatáskörrel bír a[z EK 229. cikk] értelmében a Bizottság bírságot vagy a kényszerítő bírságot megállapító határozatainak felülvizsgálatára; a Bíróság a kirótt bírságot vagy kényszerítő bírságot törölheti, csökkentheti vagy emelheti.”

Az 1/2003 rendelet

- 6 Az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése, amely a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésének helyébe lépett, a következőket írja elő:

„A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

- a) megsértik [az EUMSZ 101. cikket] vagy [az EUMSZ 102. cikket];

[...]

A jogsértésben részt vevő vállalkozások és vállalkozások társulásai tekintetében a bírság egyenként nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át.

[...]”

- 7 Az 1/2003 rendelet 31. cikke, amely a 17. rendelet 17. cikkének helyébe lépett, a következőképpen rendelkezik:

„A Bíróság korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot határozott meg. A Bíróság törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kiszabott bírság vagy kényszerítő bírság összegét.”

Az 1998. évi iránymutatás

- 8 A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az [ESZAK 65. cikk] (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatásnak (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o., a továbbiakban: 1998. évi iránymutatás) a jogsértés súlyosságának megállapítására vonatkozó 1A. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A. Súlyosság A jogsértés súlyosságának megállapításánál figyelembe kell venni a jogsértés jellegét, a piacra gyakorolt tényleges hatását, ha ez a hatás mérhető, valamint az érintett földrajzi piac méretét. A jogsértéseket ennek megfelelően a következő három kategóriába kell majd sorolni: enyhe jogsértés, súlyos jogsértés és különösen súlyos jogsértés.

- enyhe jogsértések:

[...]

Valószínű bírság: 1000–1 000 000 [euró].

- súlyos jogsértések:

[...]

Valószínű bírság: 1–20 millió [euró].

– különösen súlyos jogsértések:

Rendszerint az olyan horizontális korlátozások tartoznak majd ide, mint az árkartell vagy a piacfelosztó kvóták alkalmazása, vagy más, az egységes piac megfelelő működését veszélyeztető magatartások, például a nemzeti piacokra való széttördelés és a gyakorlatilag monopolhelyzetben lévő vállalkozásoknak az erőfölénnyel való visszaélése [...].

Valószínű bírság: 20 millió [euró] felett.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

9 A Törvényszék a megtámadott ítélet 3–29. pontjában a következőképpen foglalta össze a jogvita előzményeit:

„3 2003. július 11-én a Wanadoo España [SL] (jelenleg France Telecom España SA) (a továbbiakban: France Telecom) panaszt nyújtott be az Európai Közösségek Bizottságához, amelyben azt állította, hogy a Telefónica [leányvállalatai által Spanyolországban a nagykereskedelmi nagy sebességű hozzáférési szolgáltatások nyújtásakor a versenytársaikkal szemben alkalmazott nagykereskedelmi árak és az általuk a végső fogyasztókkal szemben alkalmazott kiskereskedelmi árak] közötti árrés nem [...] elégséges ahhoz, hogy a Telefónica versenytársai versenyezzenek vele (a [vitatott] határozat (26) preambulumbekzdése).

[...]

6 A Bizottság 2007. július 4-én elfogadta a jelen kereset tárgyát képező [vitatott] határozatot.

7 Elsősorban a Bizottság a [vitatott] határozatban meghatározta a három érintett termékpiacot, vagyis a kiskereskedelmi nagy sebességű hozzáférési szolgáltatások piacát, valamint a nagykereskedelmi [nagy sebességű] hozzáférési szolgáltatások két piacát (a [vitatott] határozat (145)–(208) preambulumbekzdése).

8 Az érintett kiskereskedelmi piac a [vitatott] határozat szerint magában foglalja az összes, akár ADSL (Asymmetric Digital Subscriber Line, aszimmetrikus digitális előfizetői vonal), akár bármely más technológia révén a fogyasztói piacon a lakossági és nem lakossági végfelhasználók részére nyújtott, meg nem különböztetett nagy sebességű hozzáférési termékeket, amelyeket forgalmaznak. E piac mindazonáltal nem foglalja magában a főleg a »nagyvállalatokat« célzó, személyre szabott nagy sebességű hozzáférési szolgáltatásokat (a [vitatott] határozat (153) preambulumbekzdése).

9 A nagykereskedelmi piacokkal kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy e piacokon három fő [nagykereskedelmi] szolgáltatást kínáltak: a kizárólag a Telefónica által nyújtott helyi hurok átengedésére vonatkozó referenciaszolgáltatást, a szintén kizárólag a Telefónica által nyújtott regionális szintű nagykereskedelmi szolgáltatást (GigADSL, a továbbiakban: regionális szintű nagykereskedelmi termék), valamint több, mind a Telefónica, mind a többi piaci szereplő által nyújtott és a helyi hurok átengedésén és/vagy regionális szintű nagykereskedelmi terméken alapuló országos szintű nagykereskedelmi szolgáltatást (ADSL-IP és ADSL-IP Total, a továbbiakban: országos szintű nagykereskedelmi termék) (a [vitatott] határozat (75) preambulumbekzdése).

[...]

- 14 A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett nagykereskedelmi piacok a [vitatott] határozat értelmében a regionális szintű nagykereskedelmi terméket és az országos szintű nagykereskedelmi terméket foglalták magukban, a nagykereskedelmi kábelszolgáltatások és az ADSL-től eltérő technológiák kivételével (a [vitatott] határozat (6) és (208) preambulumbekzdése).
- 15 A [vitatott] határozat szerint a releváns nagykereskedelmi és kiskereskedelmi földrajzi piacok a (Spanyolország területén található) országos piacok (a [vitatott] határozat (209) preambulumbekzdése).
- 16 Másodsorban a Bizottság megállapította, hogy a Telefónica a két érintett nagykereskedelmi piacon erőfölényes helyzetben van (a [vitatott] határozat (223)–(242) preambulumbekzdése). Az érintett időszakban ugyanis a Telefónica a regionális szintű nagykereskedelmi termék szolgáltatása tekintetében monopóliumhelyzetben volt, illetve az országos szintű nagykereskedelmi termék piacának több mint 84%-ával rendelkezett (a [vitatott] határozat (223) és (235) preambulumbekzdése). A [vitatott] határozat értelmében (a (243)–(277) preambulumbekzdés) a Telefónica a kiskereskedelmi piacon is erőfölényes helyzetben van.
- 17 Harmadsorban a Bizottság azt vizsgálta meg, hogy a Telefónica visszaélt-e erőfölényes helyzetével az érintett piacokon (a [vitatott] határozat (278)–(694) preambulumbekzdése). E tekintetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Telefónica megsértette az [EUMSZ 102.] cikket azáltal, hogy a spanyol fogyasztói piacon kínált kiskereskedelmi nagy sebességű hozzáférési szolgáltatások árai és a regionális, valamint országos szintű nagykereskedelmi nagy sebességű hozzáférési szolgáltatások árai közötti árprés formájában 2001 szeptembere és 2006 decembere közötti időszakban tisztességtelen árakat kényszerített versenytársaira (a [vitatott] határozat (694) preambulumbekzdése)
- [...]
- 24 Negyedsorban a Bizottság megállapította, hogy a jelen ügy tárgyát képező magatartás hatással volt a tagállamok közötti kereskedelemre, mivel a Telefónica árképzési politikája egy erőfölényben lévő piaci szereplő olyan internet-hozzáférési szolgáltatásait érintette, amely szolgáltatások Spanyolország egész területére kiterjedtek, és e terület a közös piac jelentős részét képezi (a [vitatott] határozat (695)–(697) preambulumbekzdése).
- 25 A bírság összegének kiszámítása érdekében a Bizottság [az 1998. évi iránymutatásban] szereplő módszertant alkalmazta a [vitatott] határozatban.
- 26 A Bizottság először a jogsértés súlyát és hatását, valamint az érintett földrajzi piac méretét értékelte. Először is a jogsértés súlya tekintetében úgy ítélte meg, hogy egy gyakorlatilag monopolhelyzetben lévő vállalkozás által elkövetett erőfölénnyel való visszaélésről van szó, amelyet az 1998. évi iránymutatásra figyelemmel »különösen súlyosnak« kell minősíteni (a [vitatott] határozat (739)–(743) preambulumbekzdése). A Bizottság a [vitatott] határozat (744)–(750) preambulumbekzdésében különösen elhatárolja [a jelen ügyet] az [EUMSZ 102.] cikk alkalmazására vonatkozó eljárásról szóló, 2003. május 21-i 2003/707/EK bizottsági határozattól (COMP/C 1/37.451., 37.578., 37.579 ügyek – Deutsche Telekom AG ügy) (HL L 263., 9. o.; a továbbiakban: »Deutsche Telekom«-határozat), amelyben a Bizottság a Deutsche Telekom ugyancsak árprés formájában megvalósuló [visszaélését] nem minősítette az 1998. évi iránymutatás értelmében »különösen súlyosnak«. Továbbá a Bizottság a megállapított jogsértés hatására vonatkozóan figyelembe vette azt a tényt, hogy az érintett piacok jelentős gazdasági értékkel bírtak, és döntő szerepet játszottak az információs társadalom megteremtésében, valamint hogy a Telefónica kiskereskedelmi piacon kifejtett erőfölénnyel való visszaélés[ének hatása] jelentős volt (a [vitatott] határozat (751) és (753) preambulumbekzdése).

Végül az érintett földrajzi piac méretével kapcsolatosan a Bizottság többek között megjegyezte, hogy a spanyol nagy sebességű internetszolgáltatási piac az ötödik legnagyobb nemzeti nagy sebességű internetszolgáltatási piac az Európai Unióban, és hogy ugyan az árpréssel kapcsolatos esetek szükségképpen egyetlen tagállam területére korlátozódtak, ez megakadályozta a többi tagállamból származó piaci szereplőket abban, hogy belépjenek e gyorsan növekedő piacra (a [vitatott] határozat (754) és (755) preambulumbekzdése).

- 27 A [vitatott] határozat szerint a bíróság 90 000 000 eurós kiindulási összege figyelembe veszi azt a tényt, hogy a visszaélésszerű magatartás [súlya] az érintett időszak során és különösen a »Deutsche Telekom«-határozat meghozatalát követően [növekedett] (a [vitatott] határozat (756) és (757) preambulumbekzdése). A Bizottság a Telefonica jelentős gazdasági erejének figyelembevétele és a bíróság megfelelően elrettentő hatásának biztosítása érdekében 1,25-ös szorzót alkalmazott a bíróság kiindulási összege tekintetében, így a kiindulási összeg 112 500 000 euró lett (a [vitatott] határozat (758) preambulumbekzdése).
- 28 Másodszor, mivel a jogsértés 2001 szeptemberétől 2006 decemberéig, vagyis öt év és négy hónapon át tartott, a Bizottság a bíróság kiindulási összegét 50%-kal növelte. A bíróság alapösszegét így 168 750 000 euróban állapította meg (a [vitatott] határozat (759)–(761) preambulumbekzdése).
- 29 Harmadszor a Bizottság a rendelkezésre álló bizonyítékokra figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben bizonyos enyhítő körülmények fennállását figyelembe lehet venni, mivel [...] a Telefonica a jogsértést legalábbis hanyagságból követte el. A Bizottság 10%-kal csökkentette a Telefonicával szemben kiszabandó bírság összegét, így az 151 875 000 euró lett (a [vitatott] határozat (765) és (766) preambulumbekzdése).”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2007. október 1-jén benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők keresetet indítottak elsődlegesen a vitatott határozat megsemmisítése iránt, másodlagosan pedig a Bizottság által kiszabott bírság törlése vagy összegének csökkentése iránt.
- 11 A fellebbezők elsődleges kereseti kérelmeik alátámasztása végett hat jogalapra hivatkoztak, amelyeket a védelemhez való jog megsértésére, az érintett nagykereskedelmi piacok meghatározásával kapcsolatos ténybeli hibákra és téves jogalkalmazásra, az érintett piacokon fennálló erőfölényes helyzetük megállapításával kapcsolatos ténybeli hibákra és téves jogalkalmazásra, az [EUMSZ 102.] cikknek a visszaélésszerű magatartásuk miatti alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásra, a visszaélésszerű magatartásukkal, valamint annak versenyellenes hatásával kapcsolatos ténybeli hibákra és/vagy a tények téves értékelésére, valamint téves jogalkalmazásra, végül az [EUMSZ 102.] cikk *ultra vires* alkalmazására, valamint a szubszidiaritás, az arányosság, a jogbiztonság, a jóhiszemű együttműködés és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapítottak.
- 12 A másodlagosan előterjesztett kereseti kérelmeik alátámasztása végett a fellebbezők két jogalapra hivatkoztak. Az első jogalapot ténybeli hibákra és téves jogalkalmazásra, valamint a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésének, továbbá az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, illetve a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapították. A harmadlagosan megfogalmazott második jogalapot az arányosság, az egyenlő bánásmód, a büntetések egyéniesítése elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a bíróságösszeg meghatározása során való megsértésére és az ezzel kapcsolatos ténybeli hibákra és téves jogalkalmazásra alapították.
- 13 A Törvényszék egyrészt 2008. július 31-i végzésével engedélyezte az Asociación de usuarios de servicios bancarios (Ausbanc Consumo) (a továbbiakban: Ausbanc Consumo) és a France Telecom számára, másrészt 2011. február 28-i végzésével a European Competitive Telecommunications Association (a továbbiakban: ECTA) számára, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

14 A Törvényszék e jogalapok mindegyikét és a keresetet is teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

15 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- elsődlegesen:
 - egészben vagy részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján semmisítse meg egészben vagy részben a vitatott határozatot;
 - törölje vagy csökkentse a bírságot az EUMSZ 261. cikk értelmében;
 - törölje vagy csökkentse a bírságot a Törvényszék előtti eljárás indokolatlanul hosszú időtartama miatt, és
 - a Bizottságot és a jelen eljárásban, valamint a Törvényszék előtti eljárásban részt vevő beavatkozókat kötelezze a költségek viselésére.
- Másodlagosan, ha az ügy állása a fentieket nem teszi lehetővé:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy utóbbi a Bíróság jogkérdésben hozott döntései fényében hozzon határozatot;
 - törölje vagy csökkentse a bírságot az EUMSZ 261. cikk értelmében, és
 - a Bizottságot és a jelen eljárásban, valamint a Törvényszék előtti eljárásban részt vevő beavatkozókat kötelezze a költségek viselésére.
- Mindenesetre EUMSZ 15. cikk alapján engedélyezze a betekintést a Törvényszék előtt 2011. május 23-án tartott tárgyalás szó szerinti jegykönyvébe vagy felvételébe, és engedélyezze tárgyalás tartását.

16 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést egészben vagy részben elfogadhatatlannak, vagy mint megalapozatlant utasítsa el;
- másodlagosan, ha elfogadja a fellebbezést, mindenesetre utasítsa el a vitatott határozat ellen irányuló megsemmisítés iránti keresetet, és
- a fellebbezőket kötelezze az eljárási költségek viselésére.

17 Az Ausbanc Consumo azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést, és egészében hagyja helyben a megtámadott ítéletet;
- a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére, és
- mindenesetre EUMSZ 15. cikk alapján engedélyezze a betekintést a Törvényszék előtt 2011. május 23-án tartott tárgyalás szó szerinti jegykönyvébe vagy felvételébe.

- 18 A France Telecom azt kéri, hogy a Bíróság:
- egészében utasítsa el a fellebbezést;
 - a fellebbezőket kötelezze mind a jelen eljárás, mind pedig a Törvényszék előtt indított eljárás költségeinek viselésére, és
 - tartson tárgyalást.
- 19 Az ECTA azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
 - utasítsa el a fellebbezők által másodlagosan előterjesztett, a bíróság törlésére vagy összegének csökkentésére irányuló kereseti kérelmeket is, és
 - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 20 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők tíz megsemmisítési jogalapra hivatkoznak a megtámadott ítélettel szemben.
- 21 Előzetesen a Bizottság által a fellebbezés egésze ellen felhozott elfogadhatatlansági kifogást, valamint a fellebbezők és az Ausbanc Consumo által előterjesztett, a Törvényszék előtt tartott tárgyalás szó szerinti jegykönyvébe vagy hangfelvételébe való betekintés iránti kérelmet kell megvizsgálni.
- A Bizottság által a fellebbezés egésze ellen felhozott elfogadhatatlansági kifogásról*
- 22 A Bizottság az alábbi érvekre hivatkozva állítja azt, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.
- 23 Először is a Bizottság kiemeli, hogy a fellebbezés rendkívül hosszú, és ismétléseket tartalmaz, továbbá gyakran több jogalapot is megfogalmaz az egyes oldalakon, így úgy tűnik, hogy a fellebbezés több száz jogalapot tartalmaz, ami „rekordnak” számít az Unió peres eljárásainak történetében.
- 24 Másodsorban azon állítások leple alatt, melyek szerint a Törvényszék „téves jogi kritériumot” alkalmazott, a fellebbezés csaknem szisztematikusan a tények újbóli vizsgálatának elérésére irányul.
- 25 Harmadsorban a jogalapokat gyakran egyszerű állításokként, minden indokolást nélkülözve terjesztik elő a fellebbezők.
- 26 Negyedsorban a Bizottság úgy véli, hogy a fellebbezők egyrészt gyakran a vitatott határozatot vitatják, és nem a megtámadott ítéletet, másrészt pedig amikor ezek a kritikák a megtámadott ítéletre vonatkoznak, gyakorlatilag soha nem határozzák meg annak azon pontos szakaszait vagy pontjait, amelyek állítólagosan téves jogalkalmazást tartalmaznak.
- 27 Ötödsorban a Bizottság arra hivatkozik, hogy az ilyen zavarosan és értelmetlenül megfogalmazott fellebbezés keretében rendkívül nehéz, sőt lehetetlen számára a védelemhez való jogának gyakorlása, és arra kéri ezért a Bíróságot, hogy nyilvánítsa egészében elfogadhatatlannak a fellebbezést.

- 28 Másodlagosan a Bizottság úgy véli, hogy még azon ritka esetekben is, amikor a fellebbezők fellebbezésükben jogkérdést vetnek fel, érveik nyilvánvalóan szembehelyezkednek a Bíróság ítélkezési gyakorlatával. Arra kéri tehát a Bíróságot, hogy indokolt végzésben állapítsa meg a fellebbezés nyilvánvalóan megalapozatlan jellegét.
- 29 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 256. cikkéből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint a jelen fellebbezés benyújtásának időpontjában hatályos eljárási szabályzata 112. cikke 1. §-a első bekezdésének c) pontjából következik, hogy a fellebbezésnek pontosan meg kell jelölnie a megtámadott ítélet vitatott elemeit, valamint azokat a jogi érveket, amelyek kifejezetten alátámasztják e kérelmet, a fellebbezés vagy az érintett jogalap elfogadhatatlanságának terhe mellett (lásd többek között: Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 426. pont, valamint Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, C-280/08 P, EU:C:2010:603, 24. pont).
- 30 Így nem felel meg e követelményeknek, és elfogadhatatlannak kell nyilvánítani azt a jogalapot, amelyre vonatkozó érvelés nem kellően egyértelmű és pontos ahhoz, hogy a Bíróság elvégezhesse a jogszerűség vizsgálatát, többek között azért, mert a jogalapot alátámasztó alapvető elemek nem tűnnek ki elég koherens és érthető módon a fellebbezés szövegéből, amely e tekintetben homályosan és kétértelműen fogalmaz (lásd ebben az értelemben: Thyssen Stahl kontra Bizottság ítélet, C-194/99 P, EU:C:2003:527, 105. és 106. pont, valamint Arkema kontra Bizottság ítélet, C-520/09 P, EU:C:2011:619, 61. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróság azt is kimondta, hogy mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani az olyan fellebbezést, amely nem rendelkezik koherens szerkezettel, általános állításokra korlátozódik, és nem jelöli meg pontosan a megtámadott végzés azon pontjait, amelyeket esetlegesen érinti a téves jogalkalmazás (lásd: Weber kontra Bizottság végzés, C-107/07 P, EU:C:2007:741, 26–28. pont).
- 31 Ami a fellebbezők által benyújtott fellebbezést illeti, meg kell állapítani – amint a Bizottság hangsúlyozza –, hogy számos olyan jogalapot és érvet tartalmaz, amelyeket elfogadhatatlannak kell tekinteni. Mindazonáltal nem tekinthető úgy, hogy a jelen fellebbezés egészében elfogadhatatlan. A fellebbezésben felhozott néhány jogalap ugyanis kellő pontossággal meghatározza a megtámadott ítélet vitatott pontjait, és elég világosan kifejti a hivatkozott jogi érveket. Következésképpen az alábbiakban megállapított hiányosságok ellenére el kell utasítani a Bizottság által a fellebbezés egészével szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

A Törvényszék előtt tartott tárgyalás szó szerinti jegyzőkönyvébe vagy hangfelvételébe való betekintés iránti kérelmekről

- 32 A fellebbezők és az Ausbanc az EUMSZ 15. cikk alapján betekintést kértek a Törvényszék előtt 2011. május 23-án tartott tárgyalás szó szerinti jegyzőkönyvébe vagy az arról készült hangfelvételbe.
- 33 A Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (1) bekezdése ezzel kapcsolatban úgy rendelkezik, hogy a fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék határozata rendelkező részében szereplő döntésének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulniuk.
- 34 Márpedig a fellebbezők és az Ausbanc Consumo betekintés iránti kérelme nem a megtámadott ítélet egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére irányul. E felek továbbá nem fejtik ki, hogy milyen célból kívánnak betekinteni a Törvényszék előtt 2011. május 23-án tartott tárgyalás szó szerinti jegyzőkönyvébe vagy az arról készült hangfelvételbe, sem pedig azt, hogy az e dokumentumokba való esetleges betekintés milyen mértékben lehetne hasznos számukra a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve a fellebbezés elutasítására irányuló kereseti kérelmük céljából.
- 35 Ennélfogva mint elfogadhatatlant el kell utasítani a fellebbezők és az Ausbanc Consumo által előterjesztett betekintés iránti kérelmeket.

A korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettsége Törvényszék általi megsértésére alapított érvről

- 36 Ötödik jogalapjuk ötödik részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikke szerinti korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettségét az erőfölénnyel való visszaélés és annak a versenyre gyakorolt hatásainak értékelése tekintetében.
- 37 Különösen a második és a harmadik jogalapjuk keretében a fellebbezők továbbá többször megismétlik ezen érvet, miszerint a Törvényszék a jogsértés megállapítása tekintetében megsértette a korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettségét.
- 38 Mivel ezek az érvek azonosak, vagy nagyrészt átfedik egymást, a többi jogalapot megelőzően, együttesen kell megvizsgálni ezeket.
- 39 Előzetesen az uniós jog által azon vállalkozások számára – a hatékony bírói jogvédelem biztosítása céljából – előírt jogorvoslati lehetőségek alapvető sajátosságaira kell emlékeztetni, amelyekkel szemben a Bizottság határozata a versenyszabályok megsértése miatt bírságot szab ki.
- 40 A hatékony bírói jogvédelem elve az uniós jog általános elve, amely jelenleg az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében jut kifejezésre, amely az EJEE 6. cikke (1) bekezdésének az uniós jogbeli megfelelője (lásd: Chalkor kontra Bizottság ítélet, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 51. pont; Otis és társai ítélet, C-199/11, EU:C:2012:684, 47. pont, valamint Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 36. pont).
- 41 Emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet – mint azt az EUSZ 6. cikk (3) bekezdése megerősíti – az EJEE által biztosított alapvető jogok az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei, továbbá jóllehet a Charta 52. cikkének (3) bekezdése azt a kötelezettséget írja elő, hogy a Chartában foglalt, az EJEE által biztosított jogoknak megfelelő jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek, ez az egyezmény nem minősül az uniós jogrendbe szervesen beépülő jogforrásnak addig, amíg az Unió nem csatlakozott hozzá (lásd: Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:522, 32. pont).
- 42 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog rendelkezik a Bizottság által az EUMSZ 102. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásokban hozott határozatok bírósági felülvizsgálatának rendszeréről, amely a Charta 47. cikke által megkövetelt valamennyi garanciának megfelel (lásd ebben az értelemben: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 67. pont, valamint Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 56. és 63. pont). E bírósági felülvizsgálati rendszer az intézmények jogi aktusainak az EUMSZ 263. cikkben létrehozott jogszerőségi vizsgálatából áll, amely az EUMSZ 261. cikk alapján a rendeletekben előírt szankciók tekintetében korlátlan felülvizsgálati jogkörrel egészíthető ki.
- 43 Ami a versenyjogi ügyben hozott bizottsági határozatok jogszerőségi vizsgálatát illeti, az EUMSZ 263. cikk első és második bekezdése úgy rendelkezik, hogy Bíróság megvizsgálja a Bizottság azon jogi aktusainak jogszerőségét, amelyek harmadik személyekre joghatással járnak, és e célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, a Szerződések vagy az alkalmazásukra vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt nyújtottak be. Az EUMSZ 256. cikk értelmében a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel első fokon a versenyjogi ügyben hozott bizottsági határozatoknak az EUMSZ 263. cikkben említett jogszerőségi felülvizsgálatára.
- 44 E jogszerőségi vizsgálatot az EUMSZ 261. cikk értelmében korlátlan felülvizsgálati jogkör egészíti ki a Bizottság által a versenyszabályok megsértése miatt kiszabott bírságok és kényszerítő bírságok tekintetében. A 17. rendelet 17. cikkének helyébe lépő 1/2003 rendelet 31. cikke értelmében a Bíróság

korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot határozott meg, ami azt jelenti, hogy a Bíróság törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kiszabott bírságot vagy kényszerítő bírságot.

- 45 Az előzőekből következően a jogszerűségi vizsgálat a Bizottság által az EUMSZ 102. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban hozott valamennyi határozatra kiterjed, míg az 1/2003 rendelet 31. cikkében említett korlátlan felülvizsgálati jogkör az ilyen határozatoknak a bírságot, illetve kényszerítő bírságot megállapító elemeire korlátozódik.
- 46 Amennyiben az ötödik jogalap ötödik része a vitatott határozatnak a jogsértést megállapítására vonatkozó elemeire vonatkozik, úgy kell érteni a fellebbezőknek a Charta 47. cikke szerinti korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettség megsértésére alapított érvét, mint amely a jelen ügyben az EUMSZ 263. cikkben foglalt jogszerűségi vizsgálat Törvényszék általi gyakorlására vonatkozik.
- 47 A fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a Charta 47. cikke szerinti korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettségét az erőfölénnyel való visszaélés és azáltal a versenyre gyakorolt hatások értékelése tekintetében. A fellebbezők különösen azt kifogásolják, hogy a Törvényszék – miután megállapította a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló hiba hiányát a megtámadott ítélet 211., 220., 223., 244., 251. és 263. pontjában – elutasította az érveiket. A fellebbezők ezzel kapcsolatban három kifogást adnak elő.
- 48 A fellebbezők első kifogásukban azt állítják, hogy a Törvényszék az összetett gazdasági értékelést nem igénylő elemeket érintő nyilvánvaló értékelési hibára korlátozódó vizsgálatot folytatott.
- 49 Második kifogásukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen szorítkozott a nyilvánvaló értékelési hiba felülvizsgálatára azon vizsgálat elkerülése érdekében, hogy a Bizottság által felhozott bizonyítékok alátámasztották-e az összetett gazdasági helyzet értékeléséből a Bizottság által a Bizottság kontra Tetra Laval ítéletnek (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. pont) megfelelően levont következtetéseket.
- 50 Harmadik kifogásukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék még összetett gazdasági kérdések fennállása esetén is köteles az EJEE 6. cikk szerinti korlátlan felülvizsgálatot gyakorolni, ahogyan azt az EJEB az A. Menarini Diagnostics S.r.l. kontra Itálie ítéletben (43509/08. sz. keresetlevél, 2011. szeptember 27.) értelmezte, amelyben egyáltalán nem szerepel a nyilvánvaló értékelési hiba kritériuma.
- 51 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint az EJEE 6. cikkének tiszteletben tartása nem zárja ki, hogy egy közigazgatási jellegű eljárásban valamely „büntetést” elsőként egy közigazgatási hatóság szabjon ki. Feltételezi azonban, hogy valamely közigazgatási hatóság határozata, amely maga nem teljesíti az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeket, korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkező bírói szerv utólagos felülvizsgálata alá vethető (EJEB, Segame SA kontra France ítélet, 4837/06. sz. keresetlevél, 55. §, EJEB 2012., és a fent hivatkozott A. Menarini Diagnostics kontra Itálie ítélet, 59. §).
- 52 Az is az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkező bírói szerv jellemzői között szerepel az arra vonatkozó jogkör, hogy bármely ténybeli vagy jogkérdésben megváltoztathatja a meghozott határozatot. Az ilyen szervnek hatáskörrel kell rendelkeznie különösen arra, hogy az előtte folyó jogvita szempontjából releváns összes ténybeli és jogkérdést megvizsgálja (lásd különösen: EJEB, fent hivatkozott A. Menarini Diagnostics kontra Itálie ítélet, 59. §; valamint Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:522, 35. pont).
- 53 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EUMSZ 263. cikkben bevezetett jogszerűségi vizsgálat magában foglalja, hogy az uniós bíróság mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból felülvizsgálja a felperesek által a vitatott határozattal szemben hivatkozott érveket, és

jogosult a bizonyítékokat értékelni, az említett határozatot megsemmisíteni és a bírságok összegét megváltoztatni (lásd ebben az értelemben: Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:522, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 54 Így a Bíróságnak alkalmá nyílt annak hangsúlyozására, hogy noha összetett gazdasági értékeléseket igénylő területeken a Bizottság gazdasági kérdésekben mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, ez nem jelenti azt, hogy az uniós bíróság nem vizsgálhatja felül a tisztán gazdasági jellegű tényeknek a Bizottság általi értelmezését. Az uniós bíróságnak ugyanis nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, valamint alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, EU:C:2005:87, 39. pont; Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 54. pont, valamint Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 59. pont).
- 55 Egyébiránt az egész vitatott határozat hivatalból való felülvizsgálatának hiánya nem sérti a hatékony bírói jogvédelem elvét. Ezen elv tiszteletben tartásához nem nélkülözhetetlen az, hogy a Törvényszék – amely ugyan köteles megválaszolni a felhozott jogalapokat, és mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból felülvizsgálatot gyakorolni – köteles legyen hivatalból újból megvizsgálni az ügy összes iratát (Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 66. pont, valamint Kone és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:696, 32. pont).
- 56 Így az uniós bíróságnak a hivatkozott jogalapok alátámasztása érdekében a felperes által előterjesztett elemek alapján kell elvégeznie a jogszerűség vizsgálatát, és e tényezők értékelését illetően nem hivatkozhat a Bizottság rendelkezésére álló mérlegelési mozgástérre annak érdekében, hogy lemondjon a mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból alapos felülvizsgálat elvégzéséről (lásd ebben az értelemben: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 62. pont, valamint Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:522, 37. pont).
- 57 Ezen sajátosságokra tekintettel az EUMSZ 263. cikkben foglalt jogszerűségi vizsgálat teljesíti az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt hatékony bírói jogvédelem elvének követelményeit, amely az uniós jogban a Charta 47. cikkének felel meg (lásd ebben az értelemben: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 67. pont; Otis és társai ítélet, EU:C:2012:684, 56. pont, valamint Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:522, 38. pont).
- 58 A jelen ügyben a fellebbezők egy általános állítással azon hivatkozásra szorítkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a Bizottság által előterjesztett bizonyítékok vizsgálata során, és nem pontosítják ezen esetleges téves jogalkalmazás jellegét különösen a jelen ítélet 54. pontjában támasztott feltételek tekintetében. Így nem hivatkoznak arra, hogy a Törvényszék elmulasztotta megvizsgálni a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját, sem pedig arra, hogy a Törvényszék által vizsgált bizonyítékok nem tartalmazzák az adott összetett gazdasági helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot. Nem fejtik ki továbbá, hogy a Törvényszék miért alkalmazta tévesen a jogot a megtámadott ítélet 211., 220., 223., 244., 251. és 263. pontjában levont következtetésekből, valamint az azokhoz kapcsolódó érvelésben.
- 59 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az EUMSZ 263. cikkben foglalt jogszerűségi vizsgálat gyakorlása során a Törvényszék nem szorítkozott a nyilvánvaló értékelési hibák fennállásának vizsgálatára, hanem ténylegesen elvégezte a vitatott határozat mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból alapos felülvizsgálatát a fellebbezők által felhozott jogalapok fényében, teljesítve a Charta 47. cikke szerinti korlátlan felülvizsgálat követelményeit (lásd ebben az értelemben: Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 82. pont, valamint KME és társai kontra Bizottság ítélet, C-272/09 P, EU:C:2011:810, 109. pont).

- 60 Ennélfogva mint megalapozatlant el kell utasítani azon érvet, miszerint a Törvényszék megsértette azon kötelezettségét, hogy korlátlan felülvizsgálatot gyakoroljon a jogsértés megállapítása tekintetében, valamint az ötödik jogalap ötödik részét is.

Az első és kilencedik, a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról

- 61 Első jogalapjukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot. Ezen jogalap négy részre osztható.
- 62 A fellebbezők által felhozott kilencedik jogalap a Törvényszék előtti eljárás elhúzódására vonatkozik. Figyelembe véve azt, hogy e jogalap közel azonos módon megismétli az első jogalap első részében kifejtettek egy részét, ezeket együtt kell megvizsgálni.

Az első jogalap első részéről és a kilencedik jogalapról, amelyek az eljárás aránytalan időtartamára vonatkoznak

- 63 A fellebbezők első jogalapjuk első részében és a kilencedik jogalapjukban azt állítják, hogy a Törvényszék előtti eljárás időtartama aránytalan, ami sérti a Charta 47. cikke és az EJEE 6. cikke által biztosított, ésszerű határidőn belüli hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jogukat.
- 64 Jóllehet a fellebbezők a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, illetve másodlagosan ezen ítélet annyiban való hatályon kívül helyezését kérik, amennyiben az helybenhagyta a velük szemben kiszabott bírságot, illetve e bírság összegének csökkentését kérik, meg kell jegyezni, hogy amennyiben nem létezik arra utaló valószínűsítő körülmény, hogy a Törvényszék előtti eljárás túlzott időtartama hatással lett volna a jogvita kimenetelére, az ésszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása nem vezethet a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez. Az ésszerű időn belüli határozathozatal elmulasztásának a jogvita kimenetelére gyakorolt hatása hiányában ugyanis a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése nem orvosolná a hatékony bírói jogvédelem elvének a Törvényszék által elkövetett megsértését (Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet, C-40/12 P, EU:C:2013:768, 81. és 82. pont; Kendrion kontra Bizottság ítélet, C-50/12 P, EU:C:2013:771, 82. és 83. pont, valamint Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 81. és 82. pont).
- 65 A jelen ügyben a fellebbezők nem mutattak be a Bíróságnak egyetlen olyan valószínűsítő körülményt sem, amelyből az derülne ki, hogy az ésszerű időn belüli határozathozatal Törvényszék általi elmulasztása hatással lehetett az utóbbi előtt folyamatban lévő jogvita kimenetelére. Különösen azon érvelésükből, mely szerint az eljárás időtartama megakadályozta őket abban, hogy fellebbezést nyújtsanak be a Teliasonera Sverige ítélet (C-52/09, EU:C:2011:83) kihirdetése előtt, nem lehet arra következtetni, hogy a Törvényszék előtt a jelen ügyben lefolytatott eljárás kimenetele más lehetett volna.
- 66 Amennyiben a fellebbezők másodlagosan azt kérik a Bíróságtól, hogy csökkentese a velük szemben kiszabott bírság összegét, emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben valamely uniós bíróság megsérti a Charta 47. cikkének második bekezdéséből eredő azon kötelezettségét, hogy az előtte folyamatban lévő ügyeket ésszerű időn belül tárgyalja, ezt a Törvényszék előtt indított kártérítés iránti eljárás keretében lehet szankcionálni, mivel az ilyen kereset hatékony jogorvoslatot képez. Ezért az ésszerű időn belüli határozathozatal Törvényszék általi elmulasztásából eredő kár megtérítése iránti kérelmet nem lehet fellebbezés formájában közvetlenül a Bíróság elé terjeszteni, hanem azt magához a Törvényszékhez kell benyújtani (Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:768, 86–90. pont; Kendrion kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:771, 91–95. pont, valamint Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:770, 80–84. pont).

- 67 Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése értelmében hatáskörrel rendelkező Törvényszék, amelyhez kártérítési keresetet nyújtottak be, köteles az ilyen keresetről a kifogásolt időtartamú eljárás alapjául szolgáló jogvitában eljárótól eltérő összetételű tanácsban határozatot hozni (Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, EU:C:2013:770, 90. pont).
- 68 A jelen ügyben a keresetlevél nem tartalmazza az elsőfokú eljárás lefolytatására vonatkozó, ahhoz szükséges információkat, hogy lehetővé tegye a Bíróság számára az említett eljárás időtartamának ésszerűtlen jellegéről való határozathozatalt.
- 69 A fenti megfontolásokból következik, hogy az első jogalap első részét és a kilencedik jogalapot el kell utasítani.

Az első jogalap második, a mellékletekben szereplő bizonyos érvek elfogadhatatlanságának megállapítását érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 70 A fellebbezők első jogalapjuk második részében úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor egyrészt a megtámadott ítélet 62. és 63. pontjában kimondta, hogy a keresetlevél és a válasz mellékleteit csak annyiban kell figyelembe venni, amennyiben azok a felperesek beadványainak érdemi részében kifejezetten hivatkozott jogalapokat vagy érveket támasztanak alá vagy egészítenek ki, másrészt pedig ezen ítélet 231., 250. és 262. pontjában az előbb kimondott elv alapján elfogadhatatlannak nyilvánította az e mellékletekben szereplő bizonyos, a végérték kiszámításával, az ügyfélkör átlagidőtartamával, valamint több költségvetel kétszeres elszámolásával kapcsolatos érveket.
- 71 Meg kell jegyezni, hogy az említett pontokban a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában felidézett és a Bíróság alapokmányának 21. cikkében, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontjában foglalt azon eljárásjogi szabályt alkalmazta, amely szerint az alapvető ténybeli és jogi elemeknek, amelyeken a kereset alapul, legalább összefoglalva, viszont koherens és érthető módon ki kell derülniük magából a keresetlevél szövegéből, amint azt a főtanácsnok indítványa 26. pontjában kiemelte.
- 72 Ami a fellebbezők azon érvét illeti, mely szerint a Törvényszék nem követelhetne volna meg tőlük, hogy a keresetlevélük valamennyi, érveik alapjául szolgáló gazdasági számítást tartalmazza, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem határozzák meg kellő pontossággal, hogy a Törvényszék miért alkalmazta tévesen a jogot. Ennélfogva az említett érvet a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 73 Következésképpen az első jogalap második részét mint részben megalapozatlant és részben elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az első jogalap harmadik, a nemzeti és regionális hozzáférésű infrastruktúrák nem nélkülözhetetlen jellegével kapcsolatos érvek elfogadhatatlanságának megállapítását érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 74 Első jogalapjuk harmadik részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 182. pontjában elferdítette a tényeket, és megsértette a védelemhez való jogot azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy a magatartásuk hatásainak értékelése keretében nem hivatkoztak a nagykereskedelmi termékek nem nélkülözhetetlen jellegére.
- 75 Meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványa 27. pontjában – ezen érv hatástalan, mivel a fellebbezőknek a nagykereskedelmi termékek nem nélkülözhetetlen jellegére való hivatkozása olyan szélesebb érvrendszerbe illeszkedik, amely azt célozza, hogy a Törvényszék a szolgáltatásnyújtás visszaélésszerű megtagadásával kapcsolatban a Bíróság által a Bronner-ítéletben (C-7/97, EU:C:1998:569) megállapított kritériumokat alkalmazza. Márpedig, amint a megtámadott ítélet

180. és 181. pontjából kitűnik, a fellebbezőknek felrótt visszaélészerű magatartás, amely áprésben nyilvánul meg, a szolgáltatásnyújtás megtagadásától eltérő visszaélés egy önálló formáját valósítja meg, így a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított kritériumok nem voltak alkalmazhatók a jelen ügyben (TeliaSonera Sverige ítélet, C-52/09, EU:C:2011:83, 55–58. pont).

76 Következésképpen az első jogalap harmadik részét mint hatástalant el kell utasítani.

Az első jogalap negyedik, a védelemhez való jognak és az ártatlanság vélelmének megsértésére alapított részéről

77 A fellebbezők első jogalapjuk negyedik részében azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmét, amikor a vitatott határozatban szereplő bizonyos, a Bizottság által a kifogásközlésben nem említett érvekkel kapcsolatban kimondta, hogy a fellebbezőknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy ezen érvek figyelmen kívül hagyása esetén eltérő lett volna az eredmény, amelyre a Bizottság határozatában jutott.

78 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezők ezzel kapcsolatos érvei nem jelölik meg pontosan a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyekben a Törvényszék esetlegesen tévesen alkalmazta a jogot.

79 Következésképpen a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani az első jogalap negyedik részét.

80 Az előzőekre tekintettel az első jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben hatástalant és részben megalapozatlant, valamint a kilencedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második, az érintett nagykereskedelmi piacok meghatározását érintő téves jogalkalmazásra alapított jogalapról

81 A fellebbezők második jogalapjukban azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az érintett nagykereskedelmi piacok meghatározásakor. A Bizottság, az ECTA, a France Telecom és az Ausbanc Consumo e jogalap elfogadhatatlanságára hivatkozik.

82 Először is meg kell állapítani, hogy az említett jogalap bevezető érvei nem határozzák meg kellő pontossággal a Törvényszék téves jogalkalmazását, hanem lényegében az ártatlanság vélelmének, valamint a bizonyítási terhet szabályozó rendelkezések megsértésére vonatkozó általános és alá nem támasztott állításokból állnak, így a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani ezen érveket.

83 Másodsorban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék hibát követett el a megtámadott ítélet 117. pontjában, amely több, a helyi hurok átengedésének használata által kiváltott jelentős beruházásokkal kapcsolatos ténybeli értékelésre vonatkozik.

84 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék határozataival szembeni fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 32. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, valamint E.ON Energie kontra Bizottság ítélet, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 64. pont).

85 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani a fellebbezőknek a helyi hurok átengedésének használatához szükséges beruházásokra vonatkozó érvelését.

- 86 Harmadrészt a fellebbezők vitatják a megtámadott ítélet 115. és azt követő pontjaiban végzett ténybeli értékeléseket, amelyek alapján a Törvényszék az említett ítélet 134. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság helyesen zárta ki a jelen ügyben érintett piac alól a helyi hurok átengedését. Konkrétan, a fellebbezők tévesen ítélik meg azon értékelést, mely szerint a piaci szereplőnek kritikus hálózatmérettel kell rendelkeznie a helyi hurok átengedésének használatához szükséges jelentős beruházások megvalósításához.
- 87 Negyedsorban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék értékelési hibát követett el, amikor a megtámadott ítélet 123. pontjában helybenhagyta a Bizottság azon érvelését, miszerint az érintett piac meghatározása szempontjából szükséges helyettesíthetőség rövid távon kell, hogy megvalósuljon. A fellebbezők szerint a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt, hogy az SSNIP-tesztet („small but significant and non transitory increase in price”; a csekély, ugyanakkor jelentős és nem átmeneti áremelkedés tesztje) adott időkeretben kell alkalmazni.
- 88 Ötödsorban a fellebbezők kifogásolják a megtámadott ítéletet, mivel a Törvényszék a nagykereskedelmi termékek között kizárta az aszimmetrikus helyettesíthetőség fennállását.
- 89 Mivel ezek az érvek a Törvényszék által elvégzett ténybeli értékelések vitatására irányulnak, a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani azokat.
- 90 A fentiekre tekintettel, és amint azt a főtanácsnok indítványa 12. pontjában kiemelte, a Bizottság, az ECTA, a France Telecom és az Ausbanc Consumo által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogásnak helyt kell adni, és mint elfogadhatatlant el kell utasítani a második jogalap egészét.

A harmadik, az erőfölényes helyzet értékelését érintő téves jogalkalmazásra alapított jogalapról

- 91 Harmadik jogalapjukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 146. és azt követő pontjaiban megállapította a Telefonica és leányvállalatai állítólagos erőfölényes helyzetét az érintett piacokon. A fellebbezők különösen azt kifogásolják, hogy a Törvényszék az erőfölényes helyzet fennállását az érintett piacokon a piaci részesedésük magas mértékére, nevezetesen a regionális nagykereskedelmi piacon 100%-os, és a nemzeti nagykereskedelmi piacon 84%-os arányára alapította, és nem vette figyelembe a rájuk gyakorolt tényleges versenynyomást.
- 92 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 156., 157. és 160–167. pontjában megvizsgálta a fellebbezőknek az érintett piacokon megmutatkozó versenynyomás fennállásának bizonyítására irányuló állításait, és megállapította, hogy ezek közül egyik sem volt alkalmas arra, hogy kétségbe vonja azon erőfölényes helyzet fennállását, amellyel a fellebbezők e piacokon rendelkeztek.
- 93 Mivel a fellebbezők érvei a Törvényszék ténybeli értékeléseinek kétségbe vonására irányulnak, a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlanokat el kell ezeket utasítani.
- 94 Következésképpen a harmadik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani..

A negyedik, a tulajdonhoz való jognak, valamint az arányosság, a jogbiztonság és a jogszerűség elvének megsértésére, továbbá a Bronner-ítéletből (EU:C:1998:569) eredő ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyására alapított jogalapról

- 95 A fellebbezők negyedik jogalapjukban azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy megsértették az EUMSZ 102. cikket, tekintettel arra, hogy a szolgáltatásnyújtás visszaélésszerű megtagadását megvalósító, a Bíróság által a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított feltételek és különösen az input nélkülözhetetlen jellege nem áll fenn. Ezáltal a Törvényszék megsértette a fellebbezők tulajdonhoz való jogát, valamint az arányosság, a jogbiztonság és a jogszerűség elvét.
- 96 Amint a jelen ítélet 75. pontjából következik, a Törvényszék a megtámadott ítélet 180. és 181. pontjában megállapította, hogy a Bíróság által a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított kritériumok a szolgáltatásnyújtás visszaélésszerű megtagadására vonatkoznak. Márpedig a fellebbezőknek felrótt visszaélésszerű magatartás, amely árprésben nyilvánul meg, a szolgáltatásnyújtás megtagadásától eltérő visszaélés egy önálló formáját valósítja meg (TeliaSonera Sverige ítélet, EU:C:2011:83, 56. pont), amelyre nem alkalmazhatók a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított kritériumok és különösen az input nélkülözhetetlen jellege.
- 97 A fellebbezők továbbá arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék azon döntése, hogy nem alkalmazza a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított kritériumokat, a tulajdonhoz való joguknak, valamint az arányosság, a jogbiztonság és a jogszerűség elvének megsértéséhez vezetett.
- 98 Ezen állítások megalapozottságától függetlenül – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem terjesztették elő ezeket a Törvényszék előtt.
- 99 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az először a Bíróság előtti fellebbezési eljárás keretében előterjesztett jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani. A fellebbezés keretében a Bíróság hatásköre a Törvényszék előtt megvitatott jogalapot Törvényszék általi értékelésének vizsgálatára korlátozódik. Márpedig, ha valamely félnek megengednék, hogy ennek keretében olyan jogalapot hozzon fel, amelyet a Törvényszék előtt nem terjesztett elő, az azt jelentené, hogy e fél a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre a fellebbezési eljárásban korlátozott (Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2005:408, 165. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 Következésképpen – amint azt a főtanácsnok indítványa 16. pontjában megállapítja – ezen állításokat mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 101 Az előzőekre tekintettel a negyedik jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az ötödik, a visszaélés és annak a versenyre gyakorolt hatásainak értékelését érintő téves jogalkalmazásra alapított jogalapról

- 102 A fellebbezők ötödik jogalapjukban azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a visszaélés és azáltal a versenyre gyakorolt hatások értékelése során. E jogalap hat részre osztható.
- 103 Ezen ötödik jogalap ötödik részét a Bíróság már megvizsgálta, és a jelen ítélet 60. pontjában mint megalapozatlant elutasította.

Az ötödik jogalap első, az árpréteszt alkalmazását érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 104 Ötödik jogalapjuk első, az árpréteszt alkalmazását érintő téves jogalkalmazásra alapított részének alátámasztása érdekében a fellebbezők a Bizottság által alkalmazott két árpréteszt, a keresetlevelükben ezzel kapcsolatban kifejtett kritikák, valamint a Törvényszék által adott válaszok összefoglalására szorítkoznak.
- 105 Mivel a fellebbezők e tekintetben nem jelölik meg a Törvényszék semmilyen téves jogalkalmazását, sem a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyekben esetlegesen tévesen alkalmazta a jogot, a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani az ötödik jogalap első részét.

Az ötödik jogalap második, a nagykereskedelmi inputok téves megválasztására alapított részéről

- 106 Ötödik jogalapjuk második, a nagykereskedelmi inputok téves megválasztására alapított részében a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 200–211. pontjában tévesen vizsgálta meg mindegyik nagykereskedelmi termék tekintetében külön-külön az árprés fennállását, nem véve figyelembe azt, hogy az alternatív piaci szereplők a nagykereskedelmi termékek optimális kombinációját használták, ideértve a helyi hurok átengedését is, ami lehetővé tette számukra a költségeik csökkentését.
- 107 Amint azt a Bizottság kiemeli, a fellebbezők ezen érvei a Törvényszék által különösen a megtámadott ítélet 202. és 210. pontjában az érintett piacok meghatározására és ezen optimális kombináció alternatív piaci szereplők általi használatának hiányára vonatkozóan tett ténybeli értékelések vitatására irányulnak. A fellebbezők a tények elferdítésére is hivatkoznak, az iratokban szereplő azon információk megjelölése nélkül azonban, amelyeket elferdített a Törvényszék. Következésképpen a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében – és amint a főtanácsnok indítványa 18. pontjában megállapítja – ezt az érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 108 A fellebbezők állításával szemben továbbá a Törvényszék a megtámadott ítélet 210. pontjában nem fordította meg tévesen a bizonyítási terhet, hanem megelégedett annak megállapításával, hogy azok a bizonyítékok, amelyekre a Bizottság alapította határozatát, és amelyeket a fellebbezők nem vitattak, annak bizonyítására irányulnak, hogy az alternatív piaci szereplők a jogsértés időszaka alatt nem használtak ilyen optimális kombinációt.
- 109 A fentiekre tekintettel az ötödik jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az ötödik jogalap harmadik és negyedik, a Bizottság által alkalmazott „diszkontált cash flow”-módszer és „időszakos” módszer vizsgálatát érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 110 A fellebbezők ötödik jogalapjuk harmadik részében azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 212–232. pontjában több alkalommal is tévesen alkalmazta a jogot a Bizottság által a vitatott határozatban alkalmazott „diszkontált cash flow”-módszer vizsgálata során.
- 111 A fellebbezők ötödik jogalapjuk negyedik részében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 233–264. pontjában több alkalommal is tévesen alkalmazta a jogot a Bizottság által e határozatban alkalmazott „időszakos” módszer vizsgálata során.

- 112 E tekintetben a megtámadott ítélet 213. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság az árprés kiszámítása keretében e két módszert alkalmazta – vagyis az „időszakos” módszert, illetve a fellebbezők által javasolt „diszkontált cash flow”-módszert – a fellebbezők nyereségességének kiszámítására, különösen abból a célból, „hogyan bizonyosodjon, hogy a [fellebbezők] által javasolt módszer nem vonja kétségbe az árprés létezésének az »időszakos« elemzésből eredő megállapítását.”
- 113 Meg kell állapítani, hogy az ártatlanság vélelmének, valamint a hatékony bírói jogvédelem kötelezettségének megsértésére vonatkozó általános és alá nem támasztott állítások leple alatt a fellebbezők valójában a Bizottság által a nyereségességük kiszámítására alkalmazott két módszer újbóli vizsgálatát kívánják elérni.
- 114 Márpedig a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Törvényszék kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására.
- 115 Következésképpen – amint a főtanácsnok indítványa 18. pontjában javasolja – mint elfogadhatatlant el kell utasítani az ötödik jogalap harmadik és negyedik részét.

Az ötödik jogalap hatodik, a fellebbezők magatartása által a kiskereskedelmi piacra gyakorolt hatások vizsgálatát érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 116 A fellebbezők ötödik jogalapjuk hatodik részében azt állítják, hogy a Törvényszék magatartásuk kiskereskedelmi piacra gyakorolt hatásainak vizsgálata során több alkalommal is tévesen alkalmazta a jogot.
- 117 A fellebbezők az első kifogás keretében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen hagyta figyelmen kívül az inputok nem nélkülözhetetlen jellegét, amikor magatartásuk kiskereskedelmi piacra gyakorolt hatásait vizsgálta, és ezáltal megsértette a Bíróság által a TeliaSonera Sverige ítéletben (EU:C:2011:83) megállapított elveket.
- 118 E kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani, mivel az a TeliaSonera Sverige ítélet (EU:C:2011:83) 69. pontjának téves értelmezéséből következik, amelyben a Bíróság annak meghatározására szorítkozott, hogy az árprés hatásainak értékelése keretében a nagykereskedelmi termék nélkülözhetetlen jellege bírhat relevanciával, ekképpen a Törvényszék nem volt köteles azt figyelembe venni.
- 119 Így a Törvényszék a tények értékelésére vonatkozó jogkörével élt a megtámadott ítélet 275. és 276. pontjában annak megállapításakor, hogy a Bizottság a vitatott határozatban az inputok nélkülözhetetlen vagy nem nélkülözhetetlen jellegétől függetlenül megállapította a fellebbezők magatartása által az érintett piacokra gyakorolt valószínű hatások fennállását.
- 120 Második kifogásukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia, hogy az inputok nagykereskedelmi ára és a kiskereskedelmi ár közötti árrés pozitív vagy negatív volt-e.
- 121 A Bizottság hivatkozásának megfelelően e második kifogást a jelen ítélet 99. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel a fellebbezők azt nem hozták fel a Törvényszék előtt.
- 122 Egyébiránt az említett kifogás nem határozza meg pontosan a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyekben esetlegesen téves jogalkalmazásra került volna sor, ezért azt a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant szintén el kell utasítani.

- 123 Harmadik kifogásukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a megtámadott ítélet 283. pontjában a Törvényszék tévesen utasította el mint hatástalanokat az árprés által a piacra gyakorolt tényleges hatások bizonyításának hiányára vonatkozó érveiket.
- 124 E harmadik kifogást mint megalapozatlan el kell utasítani, mivel egyrészt az ilyen, árpréshez hasonló gyakorlat visszaélészerű jellegének megállapításához versenyellenes hatással kell rendelkeznie a piacon, amely hatásnak nem kell szükségszerűen konkrétan lennie, mivel elegendő, ha olyan lehetséges versenyellenes hatás nyer bizonyítást, amely alkalmas azon versenytársak kizorítására, amelyek legalább annyira hatékonyak, mint az erőfölényben lévő vállalkozás (lásd: TeliaSonera Sverige ítélet, EU:C:2011:83, 64. pont), másrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 282. pontjában a tények értékelése keretében megállapította, hogy a Bizottság bizonyította az ilyen potenciális hatások fennállását.
- 125 A fentiekre tekintettel az ötödik jogalap hatodik részét el kell utasítani, és így e jogalapot is el kell utasítani részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant.
- A hatodik, a hatáskörtúllépés tilalma Bizottság általi megsértésére, valamint a szubszidiaritás, az arányosság, a jogbiztonság, a jóhiszemű együttműködés és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalapról*
- 126 Hatodik jogalapjukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a hatáskörtúllépés Bizottság számára felállított tilalmát, valamint a szubszidiaritás, az arányosság, a jogbiztonság, a jóhiszemű együttműködés és a megfelelő ügyintézés elvét.
- 127 E jogalap első része azon téves jogalkalmazáson alapul, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítélet 289–294. pontjában a hatáskörtúllépés tilalma Bizottság általi megsértésének vizsgálata során követett el.
- 128 A fellebbezők először is azt állítják, hogy a Törvényszék a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) kialakított ítélkezési gyakorlat téves értelmezését vette alapul, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság hatáskörrel rendelkezik a nem nélkülözhetetlen infrastruktúrák használata árfeltételeinek utólagos megállapítására. Márpedig ezen érvelés megalapozatlan, mivel azt állítja, hogy az EUMSZ 102. cikket csak akkor kellene alkalmazni a jelen összefüggések között, ha a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított feltételek teljesülnek. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 102. cikk általános hatályú, és – ahogyan a Törvényszék a megtámadott ítélet 293. pontjában helytállóan megállapította – különösen nem korlátozható az uniós jogalkotó által a távközlési piacok előzetes szabályozása céljából elfogadott jogszabályi keret fennállásával.
- 129 Másodszer a fellebbezők különböző, alá nem támasztott állításokat tesznek a tények Törvényszék általi elferdítésére, a „szabályozási típusú” koncepciók Bizottság általi alkalmazására, továbbá a Bizottság azon hatáskörének hiányára vonatkozóan, hogy utólagosan szabályozza a nem nélkülözhetetlen infrastruktúrák használati díjait. Ezek az állítások nem határozzák meg kellő pontossággal a Törvényszék esetleges téves jogalkalmazását, ezért azokat a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 130 A fellebbezők hatodik jogalapjuk második részében azt állítják, hogy a Törvényszék több alkalommal tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 296–308. pontjában a szubszidiaritás, az arányosság és a jogbiztonság elve Bizottság általi megsértésének vizsgálata során.
- 131 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezők első kifogását, amely az arányosság elvének megsértésére vonatkozik, a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel a fellebbezők nem határozzák meg a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyekben a Törvényszék esetlegesen tévesen alkalmazta a jogot.

- 132 A második kifogás arra vonatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 306. pontjában megsértette a jogbiztonság elvét annak elismerésekor, hogy a jogszabályi keretnek megfelelő magatartás minősülhet az EUMSZ 102. cikk megsértésének.
- 133 Mint megalapozatlant el kell utasítani e kifogást, mivel – amint arra a Bizottság, ECTA és a France Telecom helytállóan hivatkozott – az, hogy valamely vállalkozás magatartása megfelel a jogszabályi keretnek, nem jelenti azt, hogy e magatartás megfelel az EUMSZ 102. cikknek.
- 134 A harmadik, a szubszidiaritás elvének megsértésére alapított kifogásukban a fellebbezők úgy ítélik meg, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 299–304. pontjában nyilvánvalóan elferdítette az állításait, és nem ismerte el a versenyjog és a jogszabályi keret célkitűzéseinek azonosságát. E célok azonosságára tekintettel a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia a Bizottság versenyjog címén történő beavatkozásának a spanyol távközlési piaci bizottság (Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones, a továbbiakban: CMT) által az említett jogszabályi keret értelmében követett célokkal való összeegyeztethetőségét.
- 135 E harmadik kifogást el kell utasítani mint részben elfogadhatatlant, amennyiben az a fellebbezők érveinek elferdítésére irányul, mivel a fellebbezők nem határozzák meg a Törvényszék által elferdített érveket, és mint részben megalapozatlant, amennyiben az a szubszidiaritás elvének megsértésére irányul, mivel az EUMSZ 102. cikk Bizottság általi végrehajtása nem függ a nemzeti hatóságok által tett intézkedések előzetes vizsgálatától.
- 136 A fellebbezők hatodik jogalapjuk harmadik részében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 309–315. pontjában kimondta, hogy a Bizottság nem sértette meg a jóhiszemű együttműködés és a megfelelő ügyintézés elvét.
- 137 A fellebbezők arra is hivatkoznak, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 313. és 314. pontjában elferdítette állításait, mivel nem azt kifogásolták, hogy a Bizottság nem konzultált a CMT-vel a kifogásközlésről, hanem azt, hogy nem az összes szükséges ténybeli elemet figyelembe véve és a CMT-vel együttműködve járt el.
- 138 Mint elfogadhatatlant el kell utasítani e harmadik részt, mivel – amint a főtanácsnok indítványa 41. pontjában kiemeli – a fellebbezők nem jelölték meg, hogy a Törvényszék milyen bizonyítékokat ferdített el, vagy mit elemzett tévesen.
- 139 Az előzőek összességére tekintettel a hatodik jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell elutasítani.

A hetedik, a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésének és az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének alkalmazását érintő téves jogalkalmazásra alapított jogalapról

- 140 Hetedik jogalapjukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése tekintetében. E jogalap két részből áll.

A hetedik jogalap első, a jogbiztonság és a büntetések jogszerűsége elvének megsértésére alapított részéről

- 141 A hetedik jogalapjuk első részében a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a jogbiztonságnak és a büntetések jogszerűségének az EJEE 7. cikkében és a Charta 49. cikkében biztosított elvét annak kimondásakor, hogy a Bizottság helyesen szabott ki velük szemben bírságot a vitatott árprésgyakorlat miatt. A fellebbezők négy kifogásra hivatkoznak ezzel kapcsolatban.

- 142 Az első, „világos és előre látható precedensek” című kifogásban a fellebbezők a megtámadott ítélet 357–368. pontja tartalmának összefoglalására szorítkoznak, anélkül hogy a Törvényszék esetleges téves jogalkalmazását azonosítanák. Következésképpen a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani ezen első kifogást.
- 143 A második kifogás keretében a fellebbezők beérik annak megállapításával, hogy a megtámadott ítélet 357. pontjában a Törvényszék megsértette a büntetések jogszerűsége és a jogbiztonság elvét annak kimondásakor, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörét gyakorolva az egyes ügyek konkrét körülményei alapján dönt arról, hogy célszerű-e bírságot kiszabni.
- 144 Amennyiben e második kifogás az EJEE 6. és 7. cikkének megsértésére vonatkozik, azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani a jelen ítélet 99. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján, mivel a fellebbezők a Törvényszék előtt nem hivatkoztak erre az érvre.
- 145 Az említett kifogást mint elfogadhatatlant azért is el kell utasítani, amennyiben a fellebbezők a büntetések jogszerűsége és a jogbiztonság elvére hivatkoznak, mivel nem támasztják alá érvelésüket, és nem fejtik ki, hogy ezen elvek mennyiben fosztják meg mérlegelési mozgásterétől a Bizottságot, amikor a versenyszabályok megsértése miatt bírság kiszabásáról határoz.
- 146 A harmadik kifogás keretében a fellebbezők úgy ítélik meg, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 360. és 361. pontjában tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az [EUMSZ 102. cikk] alkalmazására vonatkozó eljárásban 1988. július 18-án hozott 88/518/EGK bizottsági határozat (IV/30.178 – Napier Brown – British Sugar ügy) (HL L 284., 41. o.) és a „Deutsche Telekom”-határozat olyan precedensnek minősül, amelyek pontosítják az EUMSZ 102. cikknek az árpréss gyakorlatára való alkalmazási feltételeit. A fellebbezők lényegében arra hivatkoznak, hogy az említett határozatok nem minősülnek világos és előre látható precedenseknek, ily módon nem láthatták ésszerűen előre az EUMSZ 102. cikknek a Bizottság által a vitatott határozatban elfogadott értelmezését.
- 147 Emlékeztetni kell arra, hogy a büntetések jogszerűsége és a jogbiztonság elvét nem lehet úgy értelmezni, mint amely megtiltaná a büntetőjogi felelősség szabályainak fokozatos világossá tételét, hanem ezen elvekkel ellentétes lehet a jogsértést megállapító jogszabály új értelmezésének visszaható hatállyal történő alkalmazása (Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2005:408, 217. pont).
- 148 Különösen ez az eset áll fenn akkor, ha olyan bírói értelmezésről van szó, amelynek eredménye a jogsértés elkövetésének időpontjában – különösképpen a kérdéses jogszabályra vonatkozó ítélkezési gyakorlat által akkoriban elfogadott értelmezésre tekintettel – nem volt ésszerűen előre látható (Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2005:408, 218. pont, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 149 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a vitatott határozatban elfogadott azon értelmezés, amely szerint az árpréss gyakorlata ellentétes az EUMSZ 102. cikkel, ésszerűen előre látható volt a jogsértés elkövetésének időpontjában. Ezen előreláthatóság a 88/518 határozatból (Napier Brown) és a Deutsche Telekom határozatból, valamint az árpréssgyakorlat által a versenyre gyakorolt, előre látható negatív hatásokból következett, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 358–362. pontjában helyesen kiemeli.
- 150 Emellett, amennyiben e harmadik kifogás a Bronner-ítéleten (EU:C:1998:569) alapul, emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezőknek felrótt visszaélésszerű magatartás, amely árpréssben nyilvánul meg, a szolgáltatásnyújtás megtagadásától eltérő visszaélés egy önálló formáját valósítja meg, amelyre nem alkalmazhatók a Bronner-ítéletben (EU:C:1998:569) megállapított kritériumok, amint azt a jelen ítélet 75. pontja kifejti.

- 151 Ennélfogva e harmadik kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 152 A fellebbezők negyedik kifogásukban azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Bizottság által az árprés fennállásának meghatározására alkalmazott módszer ésszerűen alapult világos és előre látható precedenseken. A fellebbezők különösen a megtámadott ítélet 363–369. pontjában kifejtett érvelést vitatják, amely végén a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság által az árprés fennállásának meghatározására alkalmazott módszer előre látható volt.
- 153 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezők lényegében a Bizottság által az árprés fennállásának meghatározására alkalmazott módszer előreláthatóságával kapcsolatos tényértékelést kívánják vitatni, ezért a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján e negyedik kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 154 A fentiekre tekintettel a hetedik jogalap első részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A hetedik jogalap második, magatartásuk szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elkövetett jogsértésnek való minősítését érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 155 Hetedik jogalapjuk második részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék többször is tévesen alkalmazta a jogot magatartásuknak az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése szerinti szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elkövetett jogsértésnek való minősítése során.
- 156 Azon kérdést illetően, hogy a jogsértéseket szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el, és ezért kiszabható-e bírság a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, illetve az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése alapján, a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében e feltétel teljesül, ha az érintett vállalkozásnak – akár tisztában van azzal, akár nem, hogy megsérti a Szerződés versenyjogi szabályait – tudatában kell lennie magatartása versenyellenes jellegének (lásd: Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, EU:C:2010:603, 124. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 157 A fellebbezők két kifogásra hivatkoznak hetedik jogalapjuk e második részének alátámasztása érdekében.
- 158 Az első kifogásban a fellebbezők úgy ítélik meg, hogy egyrészt az érintett piac Bizottság által elfogadott meghatározása, másrészt az árpolitikájuk versenyellenes jellege előreláthatóságának hiánya miatt nem voltak olyan helyzetben, hogy előre láthassák magatartásuk versenyellenes jellegét.
- 159 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők lényegében az érintett piac meghatározásának előreláthatóságával kapcsolatos tényértékelést kívánják vitatni, ezért a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében első kifogást mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 160 Ami árpolitikájuk versenyellenes jellegét illeti, a fellebbezők azt állítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóság által a tevékenységeik felett gyakorolt ellenőrzésre és annak beavatkozására tekintettel nem láthatták előre, hogy a Bizottság az EUMSZ 102. cikk alapján eljárást indít.
- 161 Meg kell állapítani, hogy – amint a jelen ítélet 135. pontjában megállapításra került – a Bizottság EUMSZ 102. cikk alapján történő eljárása nem függ a nemzeti szabályozó hatóságok beavatkozásainak vizsgálatától, és így főszabály szerint független e beavatkozásoktól. E körülmények között a fellebbezők a nemzeti szabályozó hatóságok beavatkozásai folytán nem hivatkozhatnak joggal a Bizottság eljárása előreláthatóságának hiányára, ezért az első kifogás ezen érvét mint megalapozatlant el kell utasítani.

- 162 A fellebbezők vitatják a megtámadott ítélet 341. pontját is, amelyben a Törvényszék megállapítja, hogy a nemzeti szabályozó hatóság ellenőrzése előzetes becsléseken alapult, és nem a fellebbezők régebbi tényleges költségein, ily módon az említett ellenőrzés nem akadályozhatta meg a fellebbezőket abban, hogy előre lássák árpolitikájuk versenyellenes jellegét.
- 163 Mivel a fellebbezők nem határozzák meg, hogy a Törvényszék e ténybeli jellegű megállapítása mennyiben ferdítette el a tényeket, az ezzel kapcsolatos érveiket el kell utasítani mint elfogadhatatlanokat a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján.
- 164 Második kifogásukkal a fellebbezők azt vitatják, hogy a Törvényszék elutasította azon érvüket, miszerint a CMT fellépései alapján jogos bizalom alakulhatott ki aziránt, hogy az árképzési gyakorlatuk megfelel az EUMSZ 102. cikknek.
- 165 Amint azt a France Telecom kiemeli, mivel a fellebbezőknek e második kifogással kapcsolatos állításai a Törvényszék által a megtámadott ítélet 349–351. pontjában tett ténybeli értékelések vitatására irányulnak, azokat a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 166 Következésképpen a hetedik jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant el kell utasítani.
- 167 A fentiek alapján a hetedik jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A nyolcadik, a bírság összegének kiszámítását érintő téves jogalkalmazásra alapított jogalapról

- 168 A fellebbezők nyolcadik jogalapjukban, amely három részből áll, azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a bírság összegének kiszámítása során.

A nyolcadik jogalap első, a fellebbezők magatartásának minősítését érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

- 169 Nyolcadik jogalapjuk első részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor magatartásukat „különösen súlyos jogsértésnek” minősítette, és négy kifogásra hivatkoznak ezzel kapcsolatban.
- 170 Első kifogásukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a jogsértés jellegének az 1998. évi iránymutatás tekintetében történő minősítésekor.
- 171 Ezen első kifogás keretében a fellebbezők csak a megtámadott ítélet 386. pontját határozzák meg konkrétan, amelyben a Törvényszék elutasította azon érvelést, mely szerint – legalábbis a Deutsche Telekom határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2003. október 14-én történő közzétételéig – a Bizottság által e határozatban megállapított minősítésnek megfelelően a jogsértés „súlyosnak” való minősítését kellett volna a fellebbezők magatartására is alkalmazni, és emlékeztetett arra, hogy a Bizottság határozathozatali gyakorlata nem szolgál jogi háttérként a versenyügyekben kiszabott bírságok tekintetében.
- 172 A fellebbezők ezzel kapcsolatban arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az említett 386. pontban, amennyiben a visszaélés csak a korábbi határozatokra hivatkozva minősíthető erőfölénnyel való visszaélésnek, és következésképpen „különösen súlyos jogsértésnek”, ami egyaránt kiderül az 1998. évi iránymutatásból és a vitatott határozatból.

- 173 Mint megalapozatlant el kell utasítani ezen érvet, mivel a megtámadott ítélet 386. pontját – amint azt a Bizottság helytállóan kiemeli – az említett ítélet 383. pontjával együttesen kell értelmezni, amely ugyanezen ítélet 353–368. pontjára hivatkozik, amelyben a Törvényszék megállapítja, hogy léteznek olyan precedensek, amelyek igazolják az erőfölénnyel való visszaélésnek való minősítést.
- 174 Következésképpen el kell utasítani ezen első kifogást mint megalapozatlant, amennyiben az a megtámadott ítélet 386. pontjára vonatkozik, a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében ezt meghaladóan pedig mint elfogadhatatlant, mivel a fellebbezők nem határozzák meg a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyekben a Törvényszék esetlegesen tévesen alkalmazta a jogot.
- 175 Második kifogásukkal a fellebbezők a kiskereskedelmi piacra gyakorolt tényleges kizáró hatásokkal és a fogyasztókat ért kárral kapcsolatban a Törvényszék által elvégzett ténybeli értékeléseket vitatják.
- 176 A France Telecom és a Bizottság állításának megfelelően, mivel a második kifogás a Törvényszék ténybeli értékeléseinek vitatására irányul, azt a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 177 Harmadik kifogásukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 413. pontjában annak megállapításakor, hogy magatartásuk „különösen súlyosnak” minősíthető, noha az érintett földrajzi piac Spanyolország területére korlátozódott. A fellebbezők e tekintetben a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére hivatkoznak, mivel az [EUMSZ 102.] cikk alkalmazására vonatkozó eljárásról szóló 2003. július 16-i bizottsági határozatban (COMP/38.233 – Wanadoo Interactive ügy, a továbbiakban: Wanadoo-határozat), valamint a Deutsche Telekom határozatban alkalmazott minősítés „súlyos” jogsértésnek való minősítés volt az érintett piacnál nagyobb kiterjedésű földrajzi piacok, nevezetesen Németország, illetve Franciaország területére kiterjedő piacok esetében.
- 178 Amint azt a Bizottság helyesen kiemeli, a Törvényszék – anélkül hogy tévesen alkalmazta volna a jogot – állapította meg a megtámadott ítélet 413. pontjában, hogy az a körülmény, hogy az érintett földrajzi piac Spanyolország területére korlátozódik, nem zárja ki a „különösen súlyos” jogsértésnek való minősítést. Pusztán az, hogy a Bizottság a Deutsche Telekom és a Wanadoo-határozatban „súlyosnak” minősítette az érintett jogsértéseket, noha az érintett földrajzi piacok nagyobb kiterjedésűek voltak a jelen ügyben szereplőnél, nem befolyásolja ezen értékelést, mivel valamely jogsértés „súlyos” vagy „különösen súlyos” jogsértésnek való minősítése nem kizárólag az érintett földrajzi piac kiterjedésétől függ, hanem – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 413. pont helytállóan megállapította – a jogsértést jellemző más kritériumoktól is.
- 179 Következésképpen a harmadik kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 180 Negyedik jogalapjukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a Bizottság nem volt köteles a jogsértés minősítését megváltoztatni a Deutsche Telekom határozat közzététele előtt és után sem, vagy legalábbis azt kifejteni, hogyan vette figyelembe a jogsértés változó súlyát a bírság kiindulási összegének meghatározásához figyelembe vett időszak során.
- 181 A Törvényszék – anélkül hogy tévesen alkalmazta volna a jogot – emlékeztetett arra a megtámadott ítélet 416. pontjában, hogy a versenyjogi jogsértésekért kiszabott bírság összegének meghatározásakor a Bizottság teljesíti az indokolási kötelezettségét, ha határozatában megjelöli azon mérlegelési tényezőket, amelyek lehetővé tették számára a jogsértés súlyának és időtartamának meghatározását, anélkül hogy meg kellene jelölnie a bírság kiszámításának módjára vonatkozó számszerű adatokat (lásd: Weig kontra Bizottság ítélet, C-280/98 P, EU:C:2000:627, 43–46. pont; Sarrió kontra Bizottság

ítélet, C-291/98 P, EU:C:2000:631, 73–76. pont, valamint Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ítélet, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P és C-254/99 P, EU:C:2002:582, 463–464. pont).

- 182 A Törvényszék továbbá – anélkül, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot – utasította el a megtámadott ítélet 420. pontjában a fellebbezők által felhozott azon kifogást, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy nem vette figyelembe a jogsértés változó súlyát, és nem különböztetett meg két, jogsértéssel érintett időszakot. A Bizottság ugyanis teljesítette az indokolási kötelezettségét, mivel a vitatott határozat 739–750. pontjában kifejtette azon indokokat, amelyek miatt a fellebbezők által elkövetett jogsértést a jogsértéssel érintett teljes időszakban „különösen súlyosnak” minősítette, még ha a magatartásuk nem is volt e teljes időszakban ugyanolyan súlyú, és emellett hivatkozott a Deutsche Telekom ügy – amelyben a jogsértést súlyosnak minősítették – és a jelen ügy között fennálló különbségekre is.
- 183 Kétségtelenül kívánatos lett volna, hogy a Bizottság e követelményeket meghaladó indokolással lássa el a vitatott határozatot, és különösen jelezze azokat a számszerű adatokat, amelyek a bírság kiindulási összegének meghatározásakor a jogsértés változó súlyának figyelembevétele tekintetében vezették. Mindazonáltal ez a lehetőség nem változtat a vitatott határozat tekintetében fennálló indokolási kötelezettségből fakadó követelmények terjedelmén (lásd ebben az értelemben: Weig kontra Bizottság ítélet, EU:C:2000:627, 47. pont; Sarrió kontra Bizottság ítélet, EU:C:2000:631, 77. pont, valamint Corus UK kontra Bizottság ítélet, C-199/99 P, EU:C:2003:531, 149. pont).
- 184 A fentiekre tekintettel mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant el kell utasítani a nyolcadik jogalap első részét.
- A nyolcadik jogalap második, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a büntetések egyéniesítése elvének, valamint a vitatott határozat indokolásának felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségnek a megsértésére alapított részéről
- 185 A nyolcadik jogalap második része, amely négy kifogásból áll, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a büntetések egyéniesítése elvének, valamint a vitatott határozat indokolásának felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségnek a megsértésén alapul.
- 186 Az elsőként megvizsgálandó harmadik kifogásukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a büntetések egyéniesítésének elvét azáltal, hogy nem vizsgálta meg, hogy a bírságot a fellebbezők saját helyzetének figyelembevételével számították-e ki.
- 187 Meg kell állapítani, hogy e harmadik kifogás nem határozza meg kellő pontossággal a Törvényszék esetleges téves jogalkalmazását, sem pedig a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyeket esetlegesen téves jogalkalmazás jellemez, így azt a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 188 Első kifogásukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azáltal, hogy nem vette figyelembe, hogy a Deutsche Telekom és a Wanadoo-határozat körülményei hasonlóak voltak a vitatott határozat alapjául szolgáló körülményekhez, és tízszer alacsonyabb összegű bírságok kiszabásához vezettek.
- 189 Márpedig – amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 425. pontjában emlékeztet rá – a Bíróság többször kimondta, hogy a Bizottság korábbi határozathozatali gyakorlata nem szolgál a versenyjogi bírságok jogi háttereként, és hogy a más ügyekre vonatkozó határozatok csak jelzésértékűek a hátrányos megkülönböztetés fennállását illetően (Tomra Systems és társai kontra Bizottság ítélet, C-549/10 P, EU:C:2012:221, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 190 Így az a tény, hogy a múltban bizonyos típusú jogsértésekre meghatározott mértékű bírságokat szabott ki, nem akadályozhatja meg a Bizottságot abban, hogy az újabb bírságokat magasabb mértékben határozza meg, ha a szankciók megemelését szükségesnek tartja ahhoz, hogy az uniós versenypolitika végrehajtását biztosítsa, amelyet továbbra is kizárólag az 1/2003 rendelet határoz meg (Tomra Systems és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2012:221, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 191 Ennélfogva a Törvényszék helyesen utasította el a megtámadott ítélet 427. pontjában a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság és a Bizottság által más versenyjogi határozatokban kiszabott bírságok összehasonlítására vonatkozó érvelést, és jutott arra a következtetésre, hogy a jelen ügyben egyáltalán nem állapítható meg az egyenlő bánásmód elvének megsértése.
- 192 Második kifogásukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az arányosság elvét azáltal, hogy nem állapította meg, hogy a bírság 90 millió euróban rögzített kiindulási összege aránytalan. A fellebbezők e tekintetben kiemelik, hogy egyrészt e kiindulási összeg a második legmagasabb megállapított összeg az erőfölénnyel való visszaélés területén, másrészt a bírság végső összege 12,5-ször, illetve 11,25-ször magasabb a hasonló visszaélésszerű magatartások miatt a Deutsche Telekommal és a Wanadooval szemben kiszabott össznél.
- 193 Negyedik kifogásukban továbbá a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a vitatott határozat indokolásának felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét annak kimondásával, hogy a Bizottság nem volt köteles különös gondossággal indokolni azt a döntését, hogy a jelen ügyben a Wanadoo- és a Deutsche Telekom határozatban kiszabottnál jelentősen magasabb összegű bírságot szabott ki, figyelembe véve e három ügy hasonlóságát.
- 194 Ami az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatát illeti, meg kell állapítani, hogy noha a Bizottság a vitatott határozat 739–750. pontjában kétségtelenül egyértelműen ismertette a Deutsche Telekom ügy és a jelen ügy közötti különbségeket, csak kevés pontosítással szolgált az azon döntést igazoló indokokat illetően, hogy a jelen ügyben jóval magasabb összegű bírságot szabott ki, mint amelyet a Wanadoo- és a Deutsche Telekom határozatban állapított meg. A Bizottság többek között pontosíthatta volna a kiindulási összeg meghatározásához az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásban (HL 2006. C 210., 2. o.) foglaltaknak megfelelően alkalmazott módszert, amely iránymutatás a releváns tényállás időpontjában nem volt alkalmazandó.
- 195 A Törvényszék azonban – anélkül, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot – emlékeztetett a megtámadott ítélet 434. pontjában arra, hogy a Bizottság teljesítette indokolási kötelezettségét, mivel a vitatott határozatban megjelölte azon mérlegelési tényezőket, amelyek lehetővé tették számára a jogsértés súlyának és időtartamának meghatározását. E körülmények között a jelen ítélet 181. és 183. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján a Törvényszék továbbra is helyesen állapította meg, hogy a Bizottság nem köteles megjelölni a bírság kiszámításának módjára vonatkozó számszerű adatokat.
- 196 A fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság arányosságát illetően a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 429. pontjában, hogy „az arányosság elve azt jelenti, hogy a Bizottságnak a jogsértés súlyának értékelése során figyelembe vett tényezőkkel arányosan kell meghatározni a bírság[ot]”.
- 197 E negyedik kifogás keretében a fellebbezők azt is állítják, hogy a Törvényszék megsértette az EJEE 6. cikkét azáltal, hogy nem gyakorolt korlátlan felülvizsgálatot, amelyet köteles gyakorolni a bírság kiindulási összegének arányossága tekintetében.

- 198 Amint a jelen ítélet 44. pontjában kifejtésre került, az EUMSZ 263. cikkben foglalt jogszerűségi felülvizsgálatot az EUMSZ 261. cikk értelmében korlátlan felülvizsgálati jogkör egészíti ki a Bizottság által a versenyszabályok megsértése miatt kiszabott bírságok és kényszerítő bírságok tekintetében. A 17. rendelet 17. cikkének helyébe lépő 1/2003 rendelet 31. cikke értelmében a Bíróság korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot határozott meg, ami azt jelenti, hogy a Bíróság törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kiszabott bírságot vagy kényszerítő bírságot.
- 199 Az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdése, amely a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdése második albekezdésének helyébe lépett, úgy rendelkezik, hogy a bírság mértékének meghatározásakor a jogsértés súlyát és annak időtartamát kell tekintetbe venni.
- 200 Az előző megfontolásokból következően a Charta 47. cikke értelmében vett korlátlan felülvizsgálat követelményeinek a bírság tekintetében történő teljesítéséhez az uniós bíróság az EUMSZ 261. cikkben és az EUMSZ 263. cikkben foglalt hatásköreinek gyakorlása során köteles megvizsgálni minden, annak bizonyítására irányuló jogi, illetve ténybeli kifogást, hogy a bírság összege nem felel meg a jogsértés súlyának és időtartamának.
- 201 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 431. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az 1998. évi iránymutatás 1.A. pontjában meghatározott módszer általányt alkalmazó logikát követ, miszerint a bírságnak a jogsértés súlyának függvényében meghatározott kiindulási összegét a jogsértés jellegét, a piacra gyakorolt tényleges hatását – ha ez a hatás mérhető –, valamint az érintett földrajzi piac kiterjedését figyelembe véve kell kiszámítani.
- 202 A megtámadott ítélet 432. pontjában a Törvényszék e kritériumokat alkalmazva és a megtámadott ítélet 371–421. pontjára hivatkozva állapította meg, hogy a bírság 90 millió eurós kiindulási összege nem volt aránytalan, figyelemmel egyrészt arra, hogy a fellebbezők magatartása olyan erőfölénnyel való visszaélésnek minősül, amelyre léteznek precedensek, és amely veszélyezteti a távközlési hálózatok és szolgáltatások belső piaca megvalósításának célkitűzését, másrészt arra, hogy a szóban forgó visszaélés jelentős hatást gyakorolt a spanyol kiskereskedelmi piacra.
- 203 Jóllehet a Törvényszék kétségkívül elmulasztotta megállapítani, hogy a Bizottság nem fejtette ki a vitatott határozatban a kiindulási összeg meghatározásához az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásban foglaltaknak megfelelően alkalmazott módszert, amely iránymutatás a releváns tényállás időpontjában nem volt alkalmazandó, e mulasztás mindazonáltal nem elegendő ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a Törvényszék ezen összeg arányosságának – a megtámadott ítélet 432. pontjában felsorolt kritériumok alapján végzett – felülvizsgálata során hibát követett el.
- 204 Az előzőekből következően a Törvényszék a bírság kiindulási összege aránytalan voltának bizonyítására irányuló fellebbezői érvek vizsgálata során ténylegesen a Charta 47. cikke értelmében vett korlátlan felülvizsgálat követelményeinek megfelelően gyakorolta az EUMSZ 261. cikkben és az EUMSZ 263. cikkben foglalt hatásköröket, megvizsgálva a fellebbezők által felhozott valamennyi, annak bizonyítására irányuló jogi, illetve ténybeli kifogást, hogy a bírság összege nem felel meg a jogsértés súlyának és időtartamának. Az említett kifogások vizsgálata során a Törvényszék mindazonáltal megállapította, hogy a fellebbezők által felhozott egyetlen érv sem igazolja e kiindulási összeg csökkentését.
- 205 Amennyiben e negyedik kifogás keretében a fellebbezők a bírság kiindulási összegének aránytalan jellegére vonatkozó, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 432. pontjában a releváns ténykörülmények alapján elvégzett értékelést vitatják, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak, amennyiben fellebbezés keretén belül jogi kérdésekről határoz, nem feladata, hogy méltányossági okokból a sajátjával helyettesítse az Törvényszék értékelését, amely az uniós jog megsértése miatt a vállalkozásokkal szemben kiszabott bírságok összegéről korlátlan felülvizsgálati jogkörében dönt. Így a

bírság összegének nem megfelelő szintje folytán csak akkor lehetne megállapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a szankció mértéke nem csupán nem megfelelő, hanem oly mértékben eltúlzott, hogy már aránytalan (lásd ebben az értelemben: E.ON Energie kontra Bizottság ítélet, EU:C:2012:738, 125. és 126. pont; Quinn Barlo és társai kontra Bizottság ítélet, C-70/12 P, EU:C:2013:351, 57. pont, és Koninklijke Wegenbouw Stevin kontra Bizottság ítélet, C-586/12 P, EU:C:2013:863, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

206 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők nem bizonyították, hogy a Bizottság által a vitatott határozatban megállapított 90 milló eurós kiindulási összeg oly mértékben eltúlzott, hogy a jelen ítélet előző pontjában említett ítélkezési gyakorlat értelmében már aránytalan.

207 Az előző megfontolásokból következően a nyolcadik jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A nyolcadik jogalap harmadik, a kiindulási összeg elrettentés céljából történő növelésére, a fellebbezők magatartása „hosszú időtartamú jogsértésnek” való minősítésére, valamint a bírság enyhítő körülmények címén történő csökkentésére irányuló vizsgálatot érintő téves jogalkalmazásra alapított részéről

208 A fellebbezők nyolcadik jogalapjuk harmadik részében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a bírság kiindulási összegének elrettentés céljából történő növelésére, magatartásuk „hosszú időtartamú jogsértésnek” való minősítésére, valamint a bírság enyhítő körülmények címén történő csökkentésére irányuló vizsgálat során.

209 Ami az első, a bírság kiindulási összegének elrettentés céljából történő növelésére irányuló vizsgálatot érintő téves jogalkalmazásra alapított kifogást illeti, a fellebbezők az alábbi érvekre hivatkoznak.

210 Egyrészt a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az arányosság elvét azáltal, hogy helybenhagyta a kiindulási összeg elrettentés céljából történő növelését, noha a gazdasági erejük hasonló volt a Wanadoo- és a Deutsche Telekom határozatban érintett vállalkozások gazdasági erejéhez, amely határozatokban a Bizottság nem alkalmazott ilyen növelést.

211 A jelen ítélet 189. és 190. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében a Törvényszék helyesen utasította el a megtámadott ítélet 441. pontjában ezen, a Bizottság határozathozatali gyakorlatán alapuló érvet, mivel az nem szolgálhat jogi háttérként a versenyügyekben kiszabott bírságok tekintetében.

212 Másrészt a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék a vitatott határozat preambulumbekzdéseire való egyszerű általános hivatkozásokkal adott helyt a Bizottság érvelésének, anélkül hogy megvizsgálta volna a 25%-os szorzótényező megfelelő jellegét, ezáltal pedig megsértette a korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettségét.

213 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 261. cikkben és az 1/2003 rendelet 31. cikkében foglalt korlátlan felülvizsgálati jogkör gyakorlása nem egyezik meg a hivatalból való felülvizsgálattal, és ki kell emelni, hogy az uniós bíróságok előtti eljárás kontradiktórius. Az eljárásgátló jogalapok kivételével, amelyeket – úgymint a vitatott határozat indokolásának hiányát – a bíróságnak hivatalból kell megvizsgálnia, a felperesnek kell felhoznia az utóbbi határozattal szembeni jogalapokat, és neki kell bizonyítékokat előterjesztenie e jogalapok alátámasztása érdekében (Chalkor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2011:815, 64. pont, valamint KME Germany és társai kontra Bizottság ítélet, C-389/10 P, EU:C:2011:816, 131. pont).

- 214 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 438–441. pontjában megvizsgálta annak módját, ahogyan a Bizottság indokolta a bírság kiindulási összegének növelését, és megállapította, hogy ez utóbbi a jogilag megkövetelt módon a vitatott határozatban a fellebbezők gazdasági erejével kapcsolatban szereplő adatokon alapul. Ezáltal a Törvényszék a korlátlan felülvizsgálat követelményeinek megfelelően gyakorolta az EUMSZ 261. cikkben és az EUMSZ 263. cikkben foglalt hatásköröket, megvizsgálva a fellebbezők által ezzel kapcsolatban felhozott összes jogi, illetve ténybeli kifogást.
- 215 Az előzőekből következően az első kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 216 A fellebbezők második kifogása magatartásuk „hosszú időtartamú jogsértésnek” való minősítésére irányuló vizsgálatot érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik.
- 217 Ami a jogsértés kezdetének időpontját illeti, a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen nem tett különbséget a Deutsche Telekom határozat meghozatalát megelőző és az e határozat meghozatalát követő időszak között, és tévesen nem értékelte a jogsértés súlyát az egyes időszakok tekintetében, megsértve ezáltal a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét és a korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettségét.
- 218 Meg kell állapítani, hogy ezen érvet mint hatástalant el kell utasítani, mivel a fellebbezők beérik azon állítással, hogy a Törvényszéknek két jogsértéssel érintett időszakot kellett volna megkülönböztetnie a jogsértés állítólag változó intenzitása alapján, és nem fejtik ki, hogy a jogsértés időtartama mennyiben lett volna rövidebb.
- 219 A fellebbezők arra is hivatkoznak, hogy a Törvényszék elferdítette állításait, ugyanakkor nem határozzák meg kellő pontossággal azokat a bizonyítékokat, amelyeket a Törvényszék elferdített vagy tévesen elemzett. Következésképpen a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében mint elfogadhatatlant el kell utasítani ezen érvet.
- 220 Ami a jogsértés befejezésének időpontját illeti, a Törvényszék a fellebbezők szerint megállapította, hogy a Bizottság a jogsértés fennállását csak 2006 első félévének végéig bizonyította. Következésképpen a fellebbezők állítása szerint a Törvényszék megfordította a bizonyítási terhet, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők nem bizonyították, hogy nem állt fenn árprés 2006 második félévében, pedig a Bizottság feladata lett volna a jogsértés fennállásának bizonyítása.
- 221 A megtámadott ítélet 451. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék a fellebbezők által nem vitatott ügyiratok alapján megállapította, hogy a Telefonica de España SAU-nak mind a nagykereskedelmi, mind pedig a kiskereskedelmi árai változatlanok maradtak 2001 szeptembere és 2006. december 21., a jogsértés befejezésének időpontja között, mégpedig anélkül, hogy a fellebbezők hivatkoztak volna a Bizottság által figyelembe vett költségek bármilyen változására. Ekképpen a Törvényszék nem fordította meg a bizonyítási terhet, hanem megfelelő módon elvégezte a hozzá benyújtott bizonyítékok értékelését, amint azt a főtanácsnok indítványa 171. pontjában kiemeli.
- 222 Következésképpen a második kifogást mint részben elfogadhatatlant, részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.
- 223 A harmadik kifogás a bírság enyhítő körülmények címén történő csökkentésének vizsgálatát érintő téves jogalkalmazáson alapul.
- 224 Először is a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék „téves jogi kritériumot” alkalmazott, amikor a Bizottság által jogos bizalom címén számukra nyújtott 10%-os csökkentés megfelelő jellegének értékelése céljából úgy ítélte meg, hogy a gondatlanságuk rendkívül súlyos volt.

- 225 Meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 459. pontjában a fellebbezők gondatlanságának mértékére irányuló ténybeli értékelést végzett. Ennélfogva ezen érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat fényében.
- 226 Másodsorban a fellebbezők vitatják a megtámadott ítélet 461. pontját, amelyben a Törvényszék az ügy állítólagosan új jellegének vizsgálata keretében az egyértelmű és előre látható precedensekkel kapcsolatos érvelésre hivatkozott. E tekintetben a Törvényszék nyilvánvalóan téves szempontot alkalmazott – a jogbiztonság szempontját –, és figyelmen kívül hagyta, hogy az 1998. évi iránymutatásban meghatározott enyhítő körülmények egyike a vállalkozás ésszerű kétségének fennállása magatartásának jogsértő jellegét illetően. Márpedig a fellebbezők szerint legalábbis 2003 októberéig, a Deutsche Telekom határozat közzétételéig fennállt ez az ésszerű kétség, és a TeliaSonera Sverige ítélet (EU:C:2011:83) kihirdetéséig továbbra is fennmaradt.
- 227 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők ésszerű kétségének fennállása ténykérdésnek minősül, amely kizárólag a Törvényszék mérlegelési jogkörébe tartozik, ezért a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján a negyedik kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 228 Ebből következően a nyolcadik jogalap harmadik részét mint részben elfogadhatatlant, részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.
- 229 A fentiekre tekintettel a nyolcadik jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben hatástalant és részben megalapozatlant el kell utasítani.

A tizedik, az EJEE 6. cikke értelmében vett, a bírság megállapítása tekintetében korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 230 Tizedik jogalapjukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette azon kötelezettségét, hogy az EJEE 6. cikke értelmében a bírság megállapítása tekintetében korlátlan felülvizsgálatot gyakoroljon, mivel elmulasztotta az EUMSZ 261. cikkben és az 1/2003 rendelet 31. cikkében előírt korlátlan felülvizsgálati jogkört gyakorolni.
- 231 Meg kell állapítani, hogy a tizedik jogalap keretében a fellebbezők nem határozzák meg kellő pontossággal a megtámadott ítélet vitatott elemeit, hanem beérik azzal az általános és alá nem támasztott állítással, hogy a Törvényszéknek minden bizonyítékot és releváns ténykörülményt meg kellett volna vizsgálnia a bírság megfelelő jellegének értékelése érdekében. Ki kell azonban emelni, hogy ezen, a korlátlan felülvizsgálat gyakorlására vonatkozó kötelezettség megsértésére alapított jogalap alátámasztására kifejtett érvelést a Bíróság már megvizsgálta más jogalapok keretében, amennyiben a fellebbezők kellő pontossággal meghatározták a megtámadott ítélet vitatott elemeit.
- 232 Következésképpen a jelen ítélet 29. és 30. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat alapján e tizedik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 233 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 234 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

- 235 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (3) bekezdése alapján a Bíróság elrendelheti, hogy a beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket.
- 236 Mivel a fellebbezők pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.
- 237 A France Telecom, az Ausbanc Consumo és az ECTA mint beavatkozók maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság a Telefónica SA-t és a Telefónica de España SAU-t kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) **A France Telecom España SA, az Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) és a European Competitive Telecommunications Association maga viseli saját költségeit.**

Aláírások